

ZWIĄZEK MOSTOWCÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

POLISH SOCIETY OF BRIDGE ENGINEERS
Collective Member of
International Association for Bridge and Structural Engineering

BIULETYN INFORMACYJNY

kwiecień–wrzesień 2003 r., nr 2–3 (40–41)

Słowo przewodniczącego ZMRP

Szanowni i Drodzy Koleżanki i Koledzy,

Sezon budowania mostów (i tych w sensie dosłownym i tych międzyludzkich) w pełni. Lato jeszcze trwa i oby trwało jak najdłużej, jeśli nie na dworze, to przynajmniej wewnątrz nas.

Oddajemy do Waszych rąk podwójny numer „Biuletynu ZMRP”. Ukazuje się on w czasie trwania Konferencji Krynickiej, w ramach której – już tradycyjnie – odbywa się Wieczór Mostowy, przygotowany przez nasz Związek. Podczas tego wieczoru są wręczane Medale ZMRP za wybitne osiągnięcia w polskim mostownictwie oraz statuetki i dyplomy za Dzieło Mostowe Roku. Oba te wyróżnienia, ustanowione z inicjatywy poprzedniego przewodniczącego Związku, prof. dr hab. inż. *Kazimierza Flagi*, są niezwykle w naszym środowisku cenione

Miło mi jest poinformować, że Kapituła Medalu ZMRP 16 czerwca 2003 roku, podczas posiedzenia w Kiekrzu koło Poznania, postanowiła medal ten przyznać trzem naszym Kolegom: prof. dr hab. inż. *Janowi Biliszczukowi* z Wrocławia za osiągnięcia badawcze, projektowe i realizacyjne, dotyczące nowatorskich obiektów mostowych, w tym mostów podwieszonych oraz wykonywanych metodą nasuwania wzdłużnego, inż. *Kazimierzowi Chudzińskiemu* z Poznania za wieloletnią twórczą działalność projektową, obejmującą także duże obiekty przez Odrę i Wartę oraz mgr inż. *Januszowi Wiśniewskiemu* z Warszawy za wieloletnią twórczą działalność w wykonawstwie i wybitne osiągnięcia realizacyjne, wśród których są też duże mosty przez Wisłę, i za jego zasługi dla ZMRP. Wyróżnionym Kolegom serdecznie gratuluję i życzę wielu dalszych sukcesów. Zgodnie z przyjętymi dobrymi zwyczajami publikujemy notki biograficzne o zdobywcach medału. Warto poznać te życiorysy wybitnych mostowców.

Mam również przyjemność poinformować, że Kapituła Konkursu na Dzieło Mostowe Roku postanowiła przyznać dwie statuetki i cztery dyplomy. Za konstrukcję mostową roku 2002 statuetkę przyznano mostowi Siekierkowskiemu w Warszawie, a odpowiedni dyplom zespołowi projektantów tego obiektu z „Transprojektu” w Gdańsku – mgr inż. *Stefanowi Filipiukowi*, mgr inż. *Erwie Kordek*, mgr inż. *Henrykowi Olczykowi* i mgr inż. *Tadeuszowi Stefanowskiemu*. Za wdrożenie nowych technologii realizacji, nowych rozwiązań konstrukcyjnych oraz nowych roz-

wiązań w zakresie elementów wyposażenia mostów, statuetkę przyznano mostowi przez Regalicę w Szczecinie, a dyplomy – zespołowi projektantów tego obiektu z Biura Projektów Budownictwa Komunalnego SA w Gdańsku: mgr inż. *Janowi Kosiedowskiemu*, mgr inż. *Mariuszowi Sobczykowi* i mgr inż. *Krzysztofowi Wąchalskiemu* oraz prof. dr hab. inż. *Józefowi Głombowi*, reprezentującemu firmę „Mostoconsult” z Gliwic, a także prof. dr hab. inż. *Kazimierzowi Furtakowi* i dr inż. *Zbigniewowi Skoplakowi*, reprezentującym firmę „Mostoprojekt” z Krakowa. Wszystkim wymienionym osobom – gorące gratulacje i najlepsze życzenia! Informacje o nagrodzonych dziełach i o przebiegu Wieczoru Mostowego w Krynicy, który w tym roku odbędzie się 18 września, ukażą się w następnym numerze naszego „Biuletynu”.

Znane są i bardzo cenione czerwcowe seminaria „Współczesne metody wzmacniania i przebudowy mostów”, organizowane corocznie przez środowisko mostowców poznańskich, tak dobrze wpisujące się w potrzeby praktyki i zawierające zarazem wiele elementów badawczych. W tym roku było to już XIII spotkanie. Sprawozdanie z niego polecam uwadze Szanownych Czytelników.

Życie niesie jednak i inne ważne sprawy. Od niedawna działa Polska Izba Inżynierów Budownictwa i jej oddziały terenowe. O udziale naszych Kolegów w pracach tej Izby informowaliśmy w nr 4/2002 naszego „Biuletynu”. Wobec pewnych niejasności, dotyczących relacji Izba – nasz Związek, uważaliśmy za wskazane podzielić się uwagami na ten temat. Zamieściliśmy je w tym właśnie numerze.

Jak niemal zawsze, zwracam się do Koleżanek i Kolegów z gorącym apelem o pomoc w redagowaniu „Biuletynu”. Musimy naszą aktywność wzmocnić i na wielu innych polach, bo – tu ważne przypomnienie – w pierwszym kwartale przyszłego roku czeka nas Krajowy Zjazd Delegatów ZMRP, który musi być poprzedzony ich wyborami we wszystkich dwunastu Oddziałach naszego Związku. Czas biegnie szybko. Kadencja obecnych władz ZMRP dobiega końca.

Póki co – dobrego czasu i powodzenia w pracy. Niech się wszystkim polskim mostowcom darzy, także w życiu osobistym.

Wojciech Radomski

Działalność Oddziałów ZMRP w 2002 roku

Oddział Dolnośląski

- Współorganizacja seminarium „Budowa mostów betonowych metodą nasuwania podłużnego”, Wrocław 28 i 29 maja 2002 roku. Organizatorzy: Politechnika Wrocławska – Instytut Inżynierii Lądowej, Zarząd Dróg i Komunikacji we Wrocławiu, Dromex SA, Freyssinet Polska Sp. z o. o., ZMRP Oddział Dolnośląski.

- Spotkania koleżeńskie na budowie estakady nad ulicą Strzegomską i terenami PKP w ciągu Obwodnicy Śródmiejskiej we Wrocławiu marzec – maj 2002 roku.

- Współorganizacja spotkania na temat „Pianobetonu w inżynierii lądowej”, 20 maja 2002 roku we Wrocławiu. Organizatorzy: Fundacja Dróg Dolnośląskich, ZMRP Oddział Dolnośląski.

- Współorganizacja spotkania na tematy: „Mikrotunelingu – bezwypokopowe metody budowy” oraz „Odwodnienie mostów i wiaduktów”, 9 grudnia 2002 roku we Wrocławiu. Organizatorzy: Fundacja Dróg Dolnośląskich, ZMRP Oddział Dolnośląski.

- Wspieranie działalności publikacyjnej członków ZMRP.

Oddział Górnośląski

- 29 stycznia 2002 r. – seminarium „Nowoczesne technologie w budownictwie komunikacyjnym”. W programie m. in. betony mostowe z domieszkami nowej generacji, przykładowa receptura BWW, trwałe izolacje i powłoki ochronne, nawierzchnie z żywicy na betonie i stali. Organizator: Oddział Górnośląski ZMRP oraz Addiment Polska sp. z o. o

- 29 kwietnia 2002 – seminarium techniczne zawierające prezentacje firm KERAKOLL – producenta chemii budowlanej i PLASMA NOWA – wykonawcy powłok antykorozyjnych metodą metalizacji natryskowej. Przed spotkaniem odbyła się w Ocykowni Śląsk prezentacja technologii zabezpieczenia antykorozyjnego metodą ocynkowania. Przewodniczący Oddziału Górnośląskiego przedstawił komentarz na temat organizacji Izby Inżynierów Budownictwa.

- 8 października 2002 r. – zebranie Zarządu Oddziału połączone z zebraniem członków i sympatyków Oddziału Górnośląskiego. W programie: referat dyr. *Zbigniewa Tabora* z 3-letniej działalności Zarządu Dróg Wojewódzkich w Katowicach, informacja przewodniczącego Oddziału z życia Związku (medale, statuetki, konferencja w Krynicy). Głównym punktem programu był referat prezesa firmy „Mosty” Katowice mgr inż. *Macieja Błacha* na temat rozwiązań technicznych przejścia tunelowego pod rondem w Katowicach (tunel długości około 700 m, zagospodarowanie terenu na powierzchni, kładka dla pieszych o ukosnym łuku). Zebranie zakończyła informacja kol. *Piotra Wyrwasa* (delegata na Zjazd Krajowy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa) o wyborach krajowych władz i udziale w nich mostowców.

- Udział przewodniczącego Oddziału w Komitecie Doradczym XVIII Konferencji „Jadwisin 2002 – Beton i prefabrykacja”.

- Opiniowanie rekomendacji technicznych dla „Dromexu” Cieszyn na lata 2003–2004.

- Opiniowanie wniosków o nadanie certyfikatów (ma je już około 40% członków Oddziału).

- Działalność statutowa.

Oddział Łódzki

- Oddział prowadzi działalność wynikającą ze statutu Związku. Po ostatnich weryfikacjach Oddział liczy 57 członków. Jest to grupa zawodowa, której członkowie dobrze się znają. Zajmują na

ogół odpowiedzialne stanowiska zawodowe bądź prowadzą własne firmy, co powoduje, że czas na działalność społeczną jest ograniczony. Środowisko jest zintegrowane. Współpraca zawodowa, pomimo niejednokrotnie sprzecznych interesów, przebiega bez konfliktów. Do tradycji należą już spotkania wszystkich członków oddziału dwa razy do roku z okazji świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocnych, sponsorowane kolejno przez firmy mostowe.

- W ostatnim roku najbardziej aktywni koledzy podjęli działalność społeczną w Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa w Łodzi: kol. *Małgorzata Jęzierska* jest przewodniczącą sądu koleżeńkiego, kol. *Zofia Kosz-Koszevska* jest jednym z rzeczników odpowiedzialności zawodowej, kol. *Jan Gałązka* jest członkiem komisji kwalifikacyjnej. W krajowych władzach Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa jednym z rzeczników odpowiedzialności zawodowej jest kol. *Agnieszka Jońca* (również członek SIT-Kom).

Oddział Małopolski

- 9 lutego 2002 r. – karnawałowe spotkanie mostowców.

- 6 czerwca 2002 r. – wycieczka techniczna na budowę Węzła Wielicka Południowego Autostradowego Obejścia Krakowa

- 13–15 czerwca 2002 r. – ogólnopolska konferencja naukowo-techniczna „Aktualne osiągnięcia budownictwa mostowego w Polsce” w Zakopanem (zrealizowana wspólnie z Oddziałem Krakowskim SITK).

- 10–12 października 2002 r. – ogólnopolska konferencja naukowo-techniczna „Problematyka powodziowa w mostownictwie” w Suchoj Beskidzkiej (zrealizowana wspólnie z Oddziałem Krakowskim SITK).

- Konferencja na temat budowy komunikacji podziemnej, na Politechnice Krakowskiej – 22 listopada 2002 r.

- Spotkanie na temat izby inżynierów budownictwa z udziałem przewodniczącego Małopolskiej Izby Inżynierów Budownictwa – 12 grudnia 2002 r.

Oddział Pomorsko-Kujawski

26 stycznia 2002 r. – zorganizowana przez Oddział zabawa karnawałowa członków i sympatyków Oddziału Pomorsko-Kujawskiego w klubie „Mega” w Bydgoszczy.

1 marca 2002 r. – wykład prof. dr inż. *Andrzeja Nowaka* z USA (University of Michigan) „Wprowadzenie do analizy niezawodności konstrukcji”. Profesor *A. Nowak* jest m. in. doradcą rządu USA i krajów NATO w dziedzinie mostownictwa.

13 marca 2002 r. – wyjazd na budowę przejścia drogowego pod linią kolejową w ciągu ul. Grunwaldzkiej w Bydgoszczy. Zapoznanie się z technologią nasuwania wykonanej wcześniej konstrukcji żelbetowej wiaduktu.

5 kwietnia 2002 r. – spotkanie robocze dotyczące wniosku w sprawie przywrócenia uprawnień budowlanych w zakresie dróg i mostów. Obecni na zebraniu byli członkowie Kujawsko-Pomorskiej Izby Inżynierów Budownictwa reprezentujący budownictwo drogowe i budownictwo mostowe oraz przedstawiciele Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji w Bydgoszczy i przedstawiciele Pomorsko-Kujawskiego Oddziału Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej. Na spotkaniu został opracowany wniosek na Pierwszy Okręgowy Zjazd Kujawsko-Pomorskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

22–24 maja 2002 r. – spotkanie integracyjne w Ośrodku Wypoczynkowym Wojsk Lotniczych „Rybitwa” w Tleniu.

- Spływ kajakowy wodami rzeki Wdy.

- Spotkanie szkoleniowe dotyczące wprowadzenia nowej normy betonowej. Dyskusja na temat wykorzystania warunków normowych do projektowania obiektów mostowych.

- Prezentacja filmów dotyczących nowoczesnych obiektów mostowych.

27 września 2002 r. – z inicjatywy Oddziału Pomorsko-Kujawskiego ZMRP, w 21. rocznicę śmierci *Bronisława Malinowskiego* – wybitnego polskiego sportowca, który całym swoim życiem spędzonym na bieżni, jak również postawą poza sportowymi arenami dawał przykład waleczności, skuteczności w dążeniu do celu oraz wytrwałości – dla uczczenia Jego pamięci Honorowa Kapituła obchodów uroczystości ku czci *Bronisława Malinowskiego* nadała mostowi kolejowo-drogowemu na rzece Wiśle w Grudziądzu imię *Bronisława Malinowskiego*.

12–13 grudnia 2002 r. – zebranie organizacyjno-informacyjne Oddziału Pomorsko-Kujawskiego ZMRP w Bydgoszczy na Babiej Wsi wraz z częścią szkoleniową w Solcu Kujawskim.

- zebranie Oddziału, obejmujące:
 - informacje bieżące,
 - plan zamierzeń na 2003 r.,
 - informację o działalności Izby Inżynierów Budownictwa,
 - zwiedzanie obiektu „Hali Łuczniczki” oraz spotkanie z projektantem obiektu,
 - prezentację osiągnięć firmy „Izokor” Płock,
 - prezentację filmów o tematyce mostowej i konstrukcjach inżynierskich,

Oddział Rzeszowsko-Lubelski

- 10–12 października 2002 r. – symposium IX Rzeszowsko-Lubelskie Dni Mostowe „Problemy budowy i utrzymania mostów – estetyka mostów” w Ośrodku GDDKiA w Kalnicy koło Wetliny (około 100 osób). Szczególne miejsce poświęcono zagadnieniom związanym z: estetyką w ujęciu filozoficznym, postrzeganiem cech estetycznych i proporcji geometrycznych, kulturową rolą proporcji, podświadomym postrzeganiem piękna, charakterystyką cech estetycznych wpływających na zasady projektowania mostów, estetyką i etyką. Wiodący referat dotyczący wspomnianych problemów estetyki mostów wygłosił prof. *Andrzej Jarominiak*. Ponadto referaty wygłosili: mgr inż. *Piotr Kopczyk* z Oddziału GDDKiA w Rzeszowie oraz dr inż. *Ewa Michalak*, dr inż. *Lucjan Janas*, dr inż. *Krzysztof Trojnar*, dr inż. *Tomasz Siwowski* i mgr inż. *Dariusz Sobala* z Katedry Mostów Politechniki Rzeszowskiej. W ramach wyjazdu technicznego zwiedzono zaporę wodną i elektrownię w Solinie. Atrakcją turystyczną stanowiła przejażdżka statkiem po Zalewie Solińskim.

- 10 grudnia 2002 r. – seminarium „System TITAN do iniekcyjnych mikropali, kotew i gwoździ gruntowych” w Rzeszowie. Udział wzięło 40 osób.

- Działalność w Izbie Inżynierów Budownictwa.

Oddział Świętokrzyski

- 15 stycznia 2002 – zebranie członków Oddziału (26 obecnych): wręczenie rekomendacji ZMRP firmie Pal-Puh Kielce, informacja dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg *S. Kamińskiego* o planach rozwoju dróg w Kielcach, omówienie projektu przebudowy ul. Jesionowej w Kielcach (kol. *M. Dziurla*), informację o postępie w tworzeniu Izby Inżynierów Budownictwa (kol. *W. Nowak*).

- 23 kwietnia 2002 – Zebranie członków Oddziału (27 obecnych):

- wręczenie rekomendacji ZMRP dla KPRM Skanska SA, wystąpienie prezesa Zarządu KPRM Skanska SA kol. *Juliana Kołowski*: przedstawienie historii i stanu dzisiejszego Firmy,

- prezentacja budów KPRM Skanska przez kol. *Jacka Migalę* (most Zwierzyniecki w Krakowie i budowa estakady w ciągu

Drogowej Trasy Średnicowej w Katowicach), wręczenie certyfikatów ZMRP czterem członkom Oddziału.

- 16 maja 2002 r. – seminarium „Utrudnienia w komunikacji pieszej”:

- prelekcja mgr inż. *Michała Czerniaka* i mgr inż. *Krzysztofa Kaperczaka* (grupa robocza Polskiego Związku Niewidomych „Widziane z chodnika”); prelekcji wysłuchało około 30 osób, w tym znaczna grupa studentów Politechniki Świętokrzyskiej; po wystąpieniach prelegentów wywiązała się ożywiona i rzeczowa dyskusja.

- 29 października 2002 – Zebranie członków Oddziału (23 obecnych):

- aktualny stan PIIB po I Zjeździe Krajowym, władze Izby. Wystąpienie kol. *Mariana Janury* przewodniczącego Rady Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, wystąpienie kol. *D. Migalę* z KPRM Skanska SA – sprawozdanie z zebrania Zarządu ZMRP na XLVIII Konferencji Krynickiej, referaty techniczne: kol. *Wiesław Nowak* „Mosty bezdylatacyjne (integral bridges)”, kol. *Miroslaw Biskup* „Urządzenie do pomiaru siły w kablu sprężającym”.

- Udział przedstawicieli Oddziału ZMRP w tworzeniu PIIB (5 członków we władzach statutowych Okręgowej Izby Świętokrzyskiej).

Ocenie w Oddziale Świętokrzyskim: liczba członków 59, certyfikaty: 14 członków, rekomendacje: 3 firmy.

Oddział Warszawski

Działalność Oddziału Warszawskiego w I półroczu 2002 roku była szeroko omawiana na łamach „Biuletynu Informacyjnego ZMRP” nr 3 (37). Dlatego też jedynie krótko przypominamy wydarzenia z tego okresu:

- W lutym zwiedziliśmy budowę obiektu pod Wisłostradą (potocznie zwanego tunelem), który umożliwi bezkolizyjny przejazd pod dojazdem do mostu Świętokrzyskiego, pierwszego większego podwieszoności mostu zbudowanego w Polsce.

- W marcu zwiedziliśmy budowę trzykondygnacyjnego podziemia budynku Metropolitan, przyległego do gmachu Opery w Warszawie.

- W kwietniu zwiedziliśmy budowę kolektora kanalizacyjnego średnicy 2,4 m, wykonywanego metodą mikrotunelu na głębokości około 10 m.

- W kwietniu odbyła się IV konferencja „Estetyka mostów”, współorganizowana przez Instytut Dróg i Mostów Politechniki Warszawskiej i Oddział Warszawski ZMRP.

- W maju odbyło się seminarium Oddziału Warszawskiego, na którym panowie *Andrzej Wysokiński* i *Janusz Gąsior* opowiedzieli o mostach w Szczecinie – dawnych i obecnie budowanym przez Regalicę, ze szczegółowym omówieniem sposobu montażu „z wody”, bez przegradzania rzeki rusztowaniami montażowymi.

- Od 18 maja do 1 czerwca odbyła się kolejna, szósta zagraniczna wyprawa naukowo-techniczna, organizowana przez Oddział Warszawski, tym razem na Sycylię.

- 7–9 czerwca odbyła się wycieczka techniczna do Rydzyny koło Leszna, Wrocławia i Bełchatowa, zorganizowana dla członków Związku i studentów kierunku mostowego Politechniki Warszawskiej.

- W czerwcu odbyła się wycieczka techniczna na budowę „Węzła Czerniakowska”. Duża część obiektu została wykonywana techniką nasuwania.

W drugim półroczu odbyło się seminarium Oddziału i wycieczka techniczna.

22 października 2002 r. prof. dr hab. inż. *Lech Wysokiński* i mgr inż. *Stanisław Pęski* na seminarium „O budowie tunelu Trasy W-Z i jego stanie obecnym” zapoznali uczestników z występującymi problemami i planowanym remontem tunelu.

Tunel Trasy W-Z w Warszawie wymaga kapitalnego remontu

24 października 2002 r. – wycieczka techniczna na budowę metra – stacja „Dworzec Gdański”.

Wykop stacji w ścianach szczelinowych rozpartych rozporami rurowymi

Ta olbrzymia hala w dniu wycieczki nie miała jeszcze konkretnego przeznaczenia

Podczas zwiedzania stacji mieliśmy niecodzienną okazję zajrzenia do tuneli, którymi już niedługo będą jeździły pociągi

Na zdjęciu część uczestników wycieczki wraz z gospodarzem *Wojciechem Szwejkowskim*

Oddział Wielkopolski

- 11–12 czerwca 2002 r. – współorganizacja XII seminarium: „Współczesne metody wzmocnienia i przebudowy mostów”, Poznań–Kiekrz.

Pozostałe Oddziały: Gdański i Zachodnio-Pomorski nie przedstawiły informacji o swojej działalności.

Czy Polska Izba Inżynierów Budownictwa jest konkurencją dla ZMRP?

Powstanie czegokolwiek nowego w poukładanej, jak się wydaje, rzeczywistości wywoływało, wywołuje i zapewne będzie wywoływać mniejsze lub większe emocje. Wynika to między innymi z natury człowieka, a także jego dążeń do spokoju, ładu i stabilizacji; zwłaszcza teraz, w świecie zabieganym, w którym nie

zawsze rozumiemy, po co czas się tak bardzo śpieszy. To emocjonalne podejście do zmian ciągle nam towarzyszy, pomimo że przecież cała rzeczywistość jest dynamiczna, a zadaniem inżynierów jest przecież między innymi kreowanie nowej rzeczywistości.

Takim novum w naszej inżynierskiej działalności jest Polska Izba Inżynierów Budownictwa (PIIB). W czasie jej tworzenia i po jej powstaniu pojawiały się i nadal pojawiają różne pytania oraz z jednej strony wątpliwości, a z drugiej nadzieje na uporządkowanie naszej działalności projektowej i wykonawczej.

Wśród pytań często pojawiających się w środowisku mostowców (i nie tylko) przynajmniej jedno z nich wymaga szerszej odpowiedzi. Jest to pytanie o sens istnienia i miejsce Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej po powstaniu Izby.

Już na początku warto zwrócić uwagę, że pytanie to (oraz podobne) częściej pojawia się w tych rejonach Polski, w których można zaobserwować relatywnie mniejszą aktywność Oddziałów naszego Związku. Być może w tych Oddziałach do członków Związku nie docierają lub docierają tylko niektóre „Biuletyny Informacyjne”. Z podanych w nich informacji można się przecieź zorientować, jak szerokie i różnorodne jest spektrum działalności Związku.

Za podstawy merytoryczne odpowiedzi na postawione pytanie można uznać statut ZMRP oraz statut PIIB. Zakres działania ZMRP obejmuje między innymi: reprezentowanie naszego środowiska zawodowego przez wyrażanie opinii we wszystkich sprawach dotyczących polskiego mostownictwa, doskonalenie zawodowe, wzajemną informację o stanie techniki oraz osiągnięciach mostownictwa polskiego i zagranicznego, rozwijanie mostownictwa krajowego przez propagowanie nowych metod projektowania i technologii wykonawczych, nowych rozwiązań materiałowych i konstrukcyjnych oraz utrzymania i diagnostyki, a także integrację środowiska mostowców w skali krajowej i międzynarodowej.

Jak wiadomo, jednym z przejawów wymienionego zakresu działalności są liczne konferencje i seminaria o zasięgu ogólnopolskim lub lokalnym, organizowane lub współorganizowane przez Oddziały ZMRP. Dużą popularnością cieszą się również wycieczki techniczne na ciekawe budowle nowych obiektów mostowych oraz – zwłaszcza zagraniczne – na obiekty już zrealizowane. Takiej działalności PIIB nie prowadzi i – poza planowanymi dopiero szkoleniami – prowadzić nie będzie. Izba co najwyżej patronuje i wspiera niektóre konferencje krajowe, natomiast sama w zasadzie nie zamierza ich organizować, a już na pewno nie w tematyce dotyczącej mostownictwa.

Zakres działania Izby dotyczy innego obszaru i wynika przede wszystkim z ustawy o samorządach zawodowych architektów, in-

żynierów budownictwa oraz urbanistów (Ustawa z 15.12.2000 r., DzU nr 5 z 24.01.2001 r.). Obejmuje on między innymi: sprawowanie nadzoru nad należytem i sumiennym wykonywaniem zadu przez członków Izby, nadawanie i pozbawianie uprawnień, przeprowadzanie egzaminów oraz potwierdzanie kwalifikacji, a także opiniowanie minimalnych wymagań programowych w zakresie kształcenia zawodowego.

Z porównania zakresów działania ZMRP i Izby wynika, że są to obszary w dużym stopniu rozłączne, a przy tym uzupełniające się – z korzyścią dla tych, którzy należą do obydwu tych organizacji. Jeżeli występują wspólne działania, to tylko po to, aby ułatwić przepływ informacji i korzystanie przez członków z przynależnych im praw.

Ale odpowiedź na postawione pytanie niesie nie tylko porównanie statutów ZMRP i Izby, które są mało znane członkom Związku i Izby, co nie jest zaskoczeniem. Przecieź tak ważny dokument, jak konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zna, z braku zainteresowania, niewielu obywateli Polski. Odpowiedzi na tytułowe pytanie przynosi samo życie. Jeżeli się zaglądnie do sprawozdań na koniec każdej kadencji Związku oraz śledzi (choćby w „Biuletynie”) informacje o działalności poszczególnych Oddziałów i Zarządu Związku, to łatwo zauważyć, że tej działalności Izby nie prowadzą i prowadzić nie będą. Problemem pozostaje natomiast nierównomierna aktywność poszczególnych Oddziałów Związku.

Gdyby chcieć podsumować jednym zdaniem rozłączność działania Związku i Izby, to można by stwierdzić, że działalność Związku jest nakierowana na podnoszenie poziomu polskiego mostownictwa, przede wszystkim przez podnoszenie wiedzy i kwalifikacji członków Związku, natomiast Izba uznaje te kwalifikacje nadając odpowiednie uprawnienia, usankcjonowane prawem. Najbardziej spektakularnym i syntetycznym przejawem tej właśnie różnicy jest to, że przynależność do Związku jest zupełnie dobrowolna, podczas gdy przynależność do Izby jest obowiązkowa dla wszystkich, którzy chcą pełnić samodzielne funkcje techniczne w budownictwie.

Jak z tego wynika, są to działania komplementarne, które się wzajemnie uzupełniają. Zatem powstanie i działalność Izby nie jest konkurencyjna dla zasadności istnienia i funkcjonowania ZMRP.

*Kazimierz Furtak
Wojciech Radomski*

XIII seminarium pt. „Współczesne metody wzmocnienia i przebudowy mostów”

Seminarium odbyło się 17 i 18 czerwca 2003 roku w Kiekrzu koło Poznania. Jego organizatorami byli: Instytut Inżynierii Łądowej Politechniki Poznańskiej oraz Oddział Wielkopolski ZMRP. Przewodniczącym komitetu organizacyjnego był prof. dr hab. inż. *Witold Wołowicki*, a sekretarzem dr inż. *Arkadiusz Madaj*.

Seminarium było tradycyjnie poświęcone wymianie myśli dotyczących zagadnień oceny nośności istniejących obiektów, wzmocnienia i przebudowy budowli inżynierskich, jak również prezentacji firm zajmujących się produkcją i dystrybucją materiałów i sprzętu do budowy i utrzymania mostów. W seminarium wzięło udział ponad 200 uczestników z całego kraju, reprezentujących wszystkie środowiska zawodowe: pracownicy naukowci,

projektanci, przedstawiciele firm wykonawczych, administracji państwowej i samorządowej, zajmujący się budową i utrzymaniem mostów, a także przedstawiciele producentów i dystrybutorów materiałów i sprzętu.

W czasie trwania seminarium pięć sesji było poświęconych prezentacji referatów związanych z tematem seminarium. Podczas szóstej sesji (promocyjnej) prezentowały się firmy, których działalność jest związana z tematem seminarium. Wygłoszono łącznie 36 referatów, które zostały zamieszczone w księdze konferencyjnej. Tradycyjnie już, zgodnie z przyjętą formułą seminarium, referaty prezentowały przede wszystkim zagadnienia „inżynierskie”. Przedstawiono wiele ciekawych projektów wzmocnienia konstrukcji inżynierskich, które uległy uszkodze-

niu w efekcie błędnych projektów bądź spowodowanych długo-trwałą eksploatacją. Jak co roku zaprezentowano kilka referatów, w których przedstawiono sposoby naprawy obiektów uszkodzonych w wyniku uderzeń pojazdów w konstrukcje. Wiele referatów prezentowało oryginalne badania nad wdrażaniem nowych technologii, stosowanych w naprawach i wzmacnianiu mostów (m. in. inhibitorów korozji czy wzmacniania taśmami z włókien węglowych). Kilka referatów pokazywało możliwości zastosowania mostów wojskowych w remontach mostów stałych.

Podczas sesji odbywała się dyskusja nad treścią każdego referatu. Pozwoliła ona na wymianę myśli związanych z zagadnieniami poruszonymi w referatach, mających swoje przełożenie na aktualne problemy utrzymania i przebudowy lub napraw mostów.

Na zakończenie pierwszego dnia obrad odbyło się tradycyjne spotkanie koleżeńskie uczestników i zaproszonych gości. Spotkanie to jest okazją do nieformalnej wymiany poglądów na aktualne problemy dręczące polskie mostownictwo. Służy także integracji środowiska mostowców polskich.

W ramach seminarium odbył się pokaz użycia zdalnie sterowanego robota do usuwania skorodowanego betonu metodą wysokich ciśnień wody (ROBOT-JET), przeprowadzony przez firmę AJAX SA z Poznania. Przez cały czas trwania seminarium na stoiskach swoje wyroby prezentowały firmy o profilu związanym z tematem seminarium.

Na sesji kończącej XIII seminarium uczestnicy wyrazili wolę, aby kolejne XIV seminarium odbyło się za rok w Poznaniu. Odbędzie się ono prawdopodobnie tradycyjnie w czerwcu.

Arkadiusz Madaj

Laureaci Medalu ZMRP

Jan Biliszczuk. Urodził się 10 stycznia 1949 roku w Bronicach w województwie zielonogórskim, z ojca Mikołaja i matki Heleny z domu Rasławskiej. W latach 1962–1967 w ukończył Technikum Drogowym w Zielonej Górze, a następnie rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Wrocławskiej. Dyplom magistra inżyniera budownictwa lądowego w specjalności budowa mostów uzyskał w roku 1972.

W roku 1978 w Instytucie Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych na podstawie rozprawy pt. „Reologiczna redystrybucja stanu naprężeń w niejednorodnych izostatycznych konstrukcjach betonowych” (promotor prof. dr hab. inż. *Jan Kmity*). W roku 1987 na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Wrocławskiej, w wyniku oceny dorobku naukowego i rozprawy pt. „Beton – tworzywo do budowy mostów”, otrzymał stopień naukowy doktora habili-

townego. Tytuł naukowy profesora uzyskał w roku 1997.

Od 1972 roku pracuje w Politechnice Wrocławskiej, obecnie na stanowisku profesora zwyczajnego. Pracował też zawodowo w warszawskim „Transprojekcie” na stanowisku asystenta projektanta (1974), w Przedsiębiorstwie Innowacyjno-Produkcyjnym INKOM w Pszczynie jako kierownik grupy projektowej (w latach 1988–1989) i Szczecińskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego ESPEBEPE w charakterze doradcy do spraw nowych technologii (w latach 1994–1995). Jest współwłaścicielem Zespołu Badawczo-Projektowego MOSTY-WROCŁAW.

W Politechnice Wrocławskiej był przewodniczącym Komisji Dyplomowej Instytutu Inżynierii Lądowej (w latach 1990–1996). Jest promotorem czterech prac doktorskich i 42 prac dyplomowych z zakresu inżynierii mostowej. Prowadzi wykłady z przedmiotu mosty betonowe. Jest zapraszany na wykłady na innych uczelniach, a także szkolenia specjalistów w dziedzinie mostownictwa. Organizował szkolenie inspektorów mostowych na potrzeby Systemu Gospodarki Mostowej Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych.

Od roku 1984 jest członkiem Sekcji Konstrukcji Betonowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN; w latach 1994–1996 był również członkiem Zespołu Konstrukcji Drewnianych tego Komitetu. Od 2002 roku pełni funkcję krajowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa.

Jest autorem lub współautorem 209 publikacji, w tym monografii (2), podręczników (2), artykułów w czasopismach (93)

i referatów na konferencjach (112). Jest projektantem bądź współprojektantem ponad 21 nowych obiektów mostowych, z których 14 zrealizowano, a 18 (autostrada A4) jest wznoszonych, autorem projektów rehabilitacji 37 istniejących tego rodzaju obiektów. Opracował również 328 ekspertyz obiektów mostowych oraz przeprowadził próbne obciążenia 24 takich budowli.

Pełnił nadzory naukowe nad budową mostów przez Odrę w Rogowie Opolskim (kierowanie zespołem), przez Wisłę w Toruniu (praca w zespole sprawującym nadzór), nad projektowaniem „Trasy Siekierkowskiej” w Warszawie, projektowaniem i budową mostu w ciągu Obwodnicy Północnej Opola, mostu III Tysiąclecia im. Jana Pawła II w Gdańsku. Obecnie sprawuje nadzór naukowy nad budową największego podwieszono-go mostu w Polsce – mostu w Płocku. Współpracował także przy budowie mostu nad Wełtawą w ciągu autostrady D8 w Czechach.

Uzyskał nagrodę Wydziału IV Nauk Technicznych PAN im. prof. *Z. Wasiutyńskiego* (1983) za pracę w zakresie konstrukcji budowlanych pt. „Reologiczna redystrybucja stanu naprężenia w niejednorodnych izostatycznych konstrukcjach betonowych” i nagrodę indywidualną III stopnia ministra nauki, szkolnictwa wyższego i techniki za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych – za wymienioną wyżej pracę (1982).

W roku 1996 został laureatem nagrody PZITB im. prof. *Stefana Bryły* za cykl opublikowanych prac dotyczących analizy statycznej, kształtowania i utrzymania mostów drogowych.

Biuro projektów MOSTY-WROCŁAW, którym kieruje, uzyskało nagrody

w konkursach na projekty wielkich mostów w Szczecinie (II nagroda) i Płocku (III nagroda) oraz I i II nagrodę w konkursie na projekt estakady nad torami PKP i ul. Strzegomską we Wrocławiu.

Za projekty kładki w Osjakowie i Wrocławiu-Leśnicy, Zespół Badawczo-Projektowy MOSTY-WROCŁAW uzyskał prestiżową nagrodę ZMRP w konkursie MOSTOWE DZIEŁO ROKU 2000 za wdrożenie nowych technologii, realizacji, rozwiązań konstrukcyjnych i wyposażenia mostów, a w Regionalnym Przeglądzie Architektury SARP Wrocław 2003 – wyróżnienie za atrakcyjne architektonicznie projekty obiektów mostowych.

Za aktywny udział w rozwiązywaniu problemów komunikacyjnych zaistniałych w czasie ostatniej powodzi (1997) został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, a w roku 2002 Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Kazimierz Chudziński. Urodził się 15 lutego 1925 roku w Kwilczu pow. Międzychód. Naukę po ukończeniu pierwszej klasy Gimnazjum im. *Jana Kantego* w Poznaniu przerwał wybuch wojny. Podczas okupacji niemieckiej pracował jako robotnik. Po wojnie kontynuował naukę w Gimnazjum i Liceum im. *Bergera* w Poznaniu, gdzie w maju 1947 roku zdał egzamin dojrzałości. W 1951 roku ukończył Wydział Inżynierii Lądowej Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu, specjalizację budowa mostów. Był tam studentem profesora *Ballenstedta*. Podczas studiów był wykładowcą przedmiotów zawodowych w Liceum Melioracyjnym w Rokietnicy pod Poznaniem. Po ukończeniu studiów otrzymał, na podstawie ustawy o „planowanym zatrudnieniu” absolwentów, przydział pracy do Zakładów Metalowych im. gen. *Waltera* w Radomiu, gdzie pracował do końca 1954 roku w biurze inwestycji

(przy rozbudowie fabryki) na stanowisku inspektora nadzoru. Równocześnie był nauczycielem w Technikum Drogowym Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego w Radomiu. Na początku 1955 roku powrócił do Poznania i podjął pracę w obecnym Biurze Projektów Kolejowych. W roku 1961 uzyskała uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi i do sporządzenia projektów robót konstrukcyjnych. Uprawnienia budowlane w zakresie mostów kolejowych i drogowych uzyskał w 1966 roku, a specjalistyczne uprawnienia do weryfikacji dokumentacji projektowej pod względem spawalniczym – w roku 1972.

Inżynier *K. Chudziński* pracował, a później kierował zespołem, który wykonywał trudniejsze zadania projektowe, wprowadzając nowoczesne rozwiązania konstrukcyjne. Należały do nich kratownice o przekrojach zamkniętych, konstrukcje spawano-nitowane, zespolone czy z pomostami uźebrowanymi, dźwigary *Langerera*, konstrukcje skrzynkowe. Wykonał projekty wzmocnień wielu mostów kolejowych, w tym zbudowanych przed I wojną światową. Jest autorem projektów dużych mostów kolejowych, np.:

- mosty przez Wartę na linii Kluczbork – Poznań w Solcu i w Poznaniu (1955),

- odbudowa mostu przez Odrę na linii Opole – Brochów o rozpiętości 86,0 m (1956),

- kapitalny remont i uruchomienie przęsła obrotowego mostu przez rzekę Dziwną na linii Szczecin Dąbie – Odra Port (1958),

- most przez Wartę w Gorzowie Wielkopolskim: dźwigar *Langerera* rozpiętości 95,80 m,

- most przez Wartę na linii Stare Bielice–Skwierzyna rozpiętości 76,0 m (1968),

- most przez Wartę pod Orzechowem na linii Oleśnica – Chojnice, długości całkowitej około 300 m (1968–1969),

- wiadukty na linii Poznań – Szczecin, oraz Poznań – Piła w Poznaniu o rozpiętościach $2 \times 21,9 = 43,8$ m oraz $2 \times 21,6 = 43,2$ m,

- most nad Starym Korytem Warty w Kostrzynie nad Odrą – kratownice ciągłe rozpiętości $3 \times 30,12 = 90,36$ m (1975),

- most przez Wartę na północnej obwodnicy węzła poznańskiego: trójprzęsłowa, kratownica ciągła o rozpiętości $45,0 + 60,0 + 45,0 = 150,0$ m (1976),

- most przez Odrę w Nietkowicach z przęsłem nurtowym 75,0 m (1981),

- przebudowa mostu przez Wartę w Stobnicy: kratownica za sztywnym pasem dolnym o rozpiętości 88,0 m (1987).

Po przejściu na emeryturę i krótkim odpoczynku powrócił do pracy w roli

„etatowego” weryfikatora i konsultanta. Zweryfikował projekty obiektów inżynierskich na modernizowanym odcinku linii E – 20 pomiędzy Poznaniem a Kunowicami (około 150 różnego rodzaju obiektów). Współpracuje również z innymi biurami projektów.

Ma w swym dorobku kilka prac studialnych, a m. in.: „Elastyczne podparcia szyn na mostach” (Konferencja SITK w Bierutowicach, 1964), „Tabele i wykresy ciężarów własnych, różnych konstrukcji mostów stalowych na 2. podporach, zależnie od rozpiętości przęsła, rodzaju stali, normy obciążenia ruchomego i sposobu wykonania” (BPK, Poznań 1964), „Wpływ siły odśrodkowej na konstrukcje stalowych mostów kolejowych w łukach” (BPK, Poznań 1967), „Stężenie poziome przęsła stalowych mostów kolejowych” (BPK, Poznań 1968), „Ugięcia dźwigarów głównych stalowych mostów kolejowych z uwzględnieniem krzywizny toru” (BPK, Poznań 1969).

W 1974 roku otrzymał nagrodę zespołową II stopnia Oddziału Wojewódzkiego NOT w Poznaniu za konstrukcję mostu kolejowego przez Wartę pod Orzechowem. Za zasługi dla rozwoju komunikacji był wielokrotnie wyróżniany m. in. wysokimi odznakami resortowymi, Odznaką „Za zasługi dla województwa zielonogórskiego” i Honorową Odznaką Miasta Poznania. W 1984 roku został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, a w 1990 roku Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Inżynier *Kazimierz Chudziński* należy do Związku Mostowców RP od jego powstania. Dwukrotnie reprezentował Oddział Wielkopolski na Krajowym Zjeździe Delegatów.

Janusz Wiśniewski. W 1959 roku ukończył Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Warszawskiej, specjaliza-

cję mosty i budowle podziemne. Bezsrednio po studiach podjął pracę w Przedsiębiorstwie Robót Kolejowych nr 15, któremu pozostał wierny i oddany aż do przejścia na emeryturę. Przeszedł przez różne stanowiska: od inżyniera budowy do dyrektora Oddziału, zawsze ściśle związany z bezpośrednim wykonawstwem. Te trwałe więzy ze swoją firmą, nazywaną przez Niego PRK-15, mimo niefortunnej zmiany nazwy na ZBM PP, rozumie każdy, kto poznał inż. *Janusza Wiśniewskiego* i z nim współpracował. Trzy szczególnie cechy trzeba podkreślić. Są to:

- szacunek i uznanie dla partnerów, niezależnie od tego czy jest nim przełożony, czy też robotnik albo majster,

- chęć podejmowania trudnych zadań, zmuszających do twórczego poszukiwania rozwiązań i dających wykonawcom satysfakcję zawodową,

- pasja poznawania świata, która sprzyja gromadzeniu wokół siebie chętnych do wspólnych wypraw i wycieczek.

Dorobek zawodowy mgr. inż. *Janusza Wiśniewskiego* w ponad 40-letniej pracy w PRK-15 obejmuje liczne obiekty mostowe. Wystarczy przytoczyć kilka, aby mieć pogląd o Jego wkładzie w mostownictwo.

Początek pracy zawodowej to pełnienie funkcji inżyniera budowy, potem kierownika budowy na obiektach rozbudowywa-

nego w latach sześćdziesiątych Warszawskiego Węzła Kolejowego: na linii Średnicowej wiadukty na Powiślu, pod stacją Odolany w ciągu ul. Dźwigowej, w rejonie posterunków Warszawa-Czyste, we Włochach i Piastowie. Następne kilka lat pracował w zarządzie PRK-15, zajmując się przygotowaniem budowy lub remontu wielu mostów.

W roku 1980 powrócił do bezpośredniego wykonawstwa i wkrótce potem objął funkcję szefa Oddziału Budowy Mostów nr 1. Po kilku latach OBM-1 usamodzielniał się, przyjmując nazwę ZBM-1, a mgr inż. *Janusz Wiśniewski* został jego prezesem. Przez wiele lat pod Jego kierownictwem ZBM-1 skupił znakomitą kadrę i uzyskał bardzo dobrą opinię wśród inwestorów. Złożyły się na to liczne realizacje, z których warto wymienić:

- przebudowę mostu kolejowego pod Cytadelą w Warszawie, wyróżniającą się sposobem wprowadzenia nowych i usunięcia starych kratownic,

- remont trzydzwigarowego mostu kolejowego w Toruniu, połączony z bardzo trudną operacją rozdzielania ustroju dwutorowego na samodzielne konstrukcje jednotorowe,

- budowa mostu autostradowego przez Wisłę koło Torunia,

- budowa konstrukcji oporowych przyszłej trasy Prymasa Tysiąclecia w Warszawie,

- budowa wiaduktów trasy Armii Krajowej w Warszawie (nad ul. Broniewskiego i pod ul. Powązkowską),

- przebudowa wiaduktu kolejowego we Włochach.

W roku 2000 mgr inż. *Janusz Wiśniewski* zakończył pracę w ZBM-1 i przeszedł formalnie na emeryturę. Pozostał jednak czynny zawodowo. Przyjął bowiem bardzo trudne i odpowiedzialne zadanie: podjął się funkcji dyrektora technicznego budowy mostu Siekierkowskiego w Warszawie, przekazanego do użytku jesienią 2002 roku.

Obok swej działalności zawodowej mgr inż. *Janusz Wiśniewski* jest zaangażowany w pracy społecznej w Związku Mostowców RP. Od początku istnienia Związku, tj. przez pięć kadencji pełni funkcję wiceprzewodniczącego Oddziału Warszawskiego ZMRP. Jego praca w Związku łączy się z pasją do poznawania świata i jego historii. Jest niestrudżonym organizatorem wycieczek technicznych i techniczno-turystycznych, krajowych i zagranicznych. Wycieczki, łączące w swoim programie zagadnienia techniczne i krajoznawcze, cieszą się zainteresowaniem, a ich twórca i organizator ogromnym uznaniem uczestników. Zorganizował już sześć wypraw zagranicznych: do Danii i na przeprawę mostową do Szwecji, Portugalii, Włoch (Toskania), Turcji (Kapadocja), Włoch (Sycylia), a w roku 2003 – do Chorwacji.

Przygotowujemy kolejny zeszyt mostowy „Inżynierii i Budownictwa”

Szczegółowe informacje pod adresem redakcji, tel./fax (0-22) 629 69 86

Redakcja „Biuletynu Informacyjnego Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej”

03-301 Warszawa, ul. Jagiellońska 80, tel. (0-22) 675-43-75, fax (0-22) 811-17-92

e-mail: bklosinski@ibdim.edu.pl

Redaktor: dr inż. Bolestaw Kłosiński

Współpraca: mgr inż. Kazimierz Piwowarczyk

Wydawca: Fundacja PZITB Inżynieria i Budownictwo, 00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14